

beskrive graden af forurening, og hvilke faktorer taler vi om? Hvilke tungmetaller, giftstoffer og andet taler vi om som baggrund for en jordrensning? Og hvad dækker tallene egentlig over, når man i bemærkningerne til lovforslaget, side 33, taler om 30.000 lokaliteter og udvælger 14.000? Det er spørgsmål, som vi bliver nødt til at få præciseret under det kommende udvalgsarbejde.

Lovforslaget skal afløse tre andre love, bl.a. værditabsloven, der rummer en pulje på 40 mio. kr., affaldsdepotloven, som bliver effektueret via amternes bloktilskud på 300-400 mio. kr. og så endelig miljøbeskyttelsesloven. Hvis man nu lægger de beløb sammen, så kommer man til det resultat, at der over en 10-årig periode skal bruges sådan rundt regnet 4,3 mia. kr. Det er akkurat det beløb, lovforslaget opererer med, og det leder mig så frem til det næste spørgsmål, som er: Forventer miljøministeren virkelig, at han kan løse de kolossale jordforureningsproblemer med det beløb?

Er der i virkeligheden tale om, at staten fralægger sig ansvaret for den forurening, der er forårsaget før 1970, da der ikke fandtes miljøregler overhovedet, og som udgør hovedparten af den mængde grunde, der nævnes i lovforslaget, nemlig 11.000 ud af de 14.000? Er det meningen, at mange private borgere rundt omkring i landet slet ikke får løst deres problemer, og hvis de får dem løst, skal de så selv betale for det? Jeg vil også gerne have svar på, om regeringen forventer, at man med det her lovforslag får løst de omfattende miljøproblemer, som findes rundt omkring, f.eks. tjæregrunde i Skagen.

Som jeg læser lovforslaget, er der nu en brugerbetaling på 40.000 kr. for alle grundejere, som står med en forurenede grund, der skal renses. Betyder det så, at en parcelhusejer med 40.000 kr. i hånden kan forvente en fuldstændig oprensning af sin jord, eller betyder det, at lovforslaget på den ene side kan påbyde en parcelhusejer at betale 40.000 kr. og samtidig kan påbyde vægkommande at lægge fliser og undlade at dyrke grøntsager? Er det således, at man ikke kan få oprenset sin jord eller kun dele af den, hvis amtet mener, at forureningen kun er af mindre betydning, og hvad er mindre betydning, og hvad rummer begrebet »lettere forurenede«?

Og det leder mig hen til det næste spørgsmål: Hvordan vil miljøministeren helt konkret hjæl-

pe de mennesker, der bliver ramt af konkurs på baggrund af en gammel jordforurening?

Og så er der hele spørgsmålet om lovforslagets juridiske elementer, for de er uigennemskuelige, og efter min mening opereres der med mystiske ansvarsprincipper.

Jeg er nødt til at slå fast, at det er en klar forudsætning for Venstre, at der skal luges ud i nogle af de problematiske elementer, der stadig væk er at finde i det fremsatte lovforslag. Det afgørende for os er, at de retssikkerhedsmæssige principper, som der gøres køb på i lovforslaget, ikke bliver en realitet.

Det er et område, som vi mener skal gøres til genstand for intensiv prøvelse under det kommende udvalgsarbejde, og jeg hæfter mig især ved, at domstolsprøvelsen af forvaltningens afgørelse afskæres på flere centrale områder. Kortlægningen af forurenede arealer og tilladelse til ændret arealanvendelse skal ikke ifølge regeringens lovforslag kunne prøves ved en uafhængig domstol.

Det samme skal være gældende ifølge lovforslagets kapitel om værditabsberstatning, så ud over, at det er på grænsen til det grundlovsstridige, er der også en total umyndiggørelse af den danske befolkning. Ydermere pålægges virksomheden et objektivt ansvar for fremtidig forurening, som finder sted efter år 2000 med undtagelse af krisesituationer og naturkatastrofer.

Det er yderst betænkeligt, fordi en virksomhedsejer risikerer at blive ansvarlig for omfattende forurening, som han eller hun ikke selv er skyld i. Som det fremgår af lovforslaget er brand og hærværk stadig væk virksomhedsejers ansvar; og det er Advokatsamfundet betænkelig ved, og det er vi også i Venstre.

Jeg kan se, at formanden har rejst sig nu, så jeg bliver ikke helt færdig med min tale, men det vil jeg komme tilbage til senere.

Men jeg vil slutte med at sige, at vi selvfølgelig vil arbejde meget positivt med og håber, at vi får løst nogle af problemerne.

Lene Espersen (KF):

Helt overordnet kan Det Konservative Folkeparti støtte, at der skabes et fundament for den fremtidige håndtering af jordforureningen, og at der også opnås klare retsforhold på området.

Vi er også meget glade for, at der nu endelig bliver fremsat et lovforslag, sådan så vi kan få afklaret nogle af de mange problemer, som i dag er en realitet blandt landets borgere. Og vi